

Modul de a fi

Flavius

Doar noaptea cu picioarele-n pământ trece prin câmpie
ca o femeie cu glezne subțiri și nervii întinși,
întunericul nu spune nimic din tot ce ascunde,
iubirea născută din păcatul nerecunoscut
își lasă amprenta să cadă pe umerii luminii
ca norul gălbui apărut în fața soarelui,

mișcarea umbrei sub tălpile de lut.

Un început cât un cânt de ciocârlie rămas în aer
aduce amiaza în ierburile aproape coapte
în care se odihnește tăcerea.

Sper...

Ăsta e modul de a fi
ce se prinde ca visul de somn, altfel totul curge
printr-o împărăție de culoare.

Tot ce iubesc acum oamenii nu știu.